

Historia

"När jag jobbade på bassängerna så lärde jag känna en ganska märklig snubbe. Elias hette han. Värsta databanken. Kunde allt, eller jävligt mycket i varje fall. Såg ut att vara typ åtti-nitti kanske. Helt klart old school, med feta gener från förr. Han jobbade bra, men blev ofta trött, så vi tog rökpauser och snackade skit.

Han hade jobbat som lärare, sa han, innan Stora Gröna fucked it all up. Nu jobbade han på bassängerna som oss andra. Livet är märkligt, que? Men i alla fall, han pratade en del om hur det var innan. Hur det blev som det blev.

'Makt är beroende av sammanhanget' brukade han säga. Och så hostade han. 'När alla hade allt, då tynade företagen bort. Men när vi tvingades i exil, då kom de tillbaka.'

Ibland tänker jag på det där. Om megakorparna och makten. Kanske vill de inte tillbaka till Elias värld, que? Kanske vill de bara hålla kvar sin makt och hålla oss nere i skiten". – Cassandra Nyne

Överflödets tid

Makt är beroende av sammanhanget. Mot slutet av 2080-talet hade företagen fortfarande makt. Industrialismens massproduktion var fortfarande det förhärskande sättet att skapa nya varor och det kapitalistiska systemet såg till att det alltid fanns ordentliga skillnader mellan de i toppen och de i botten. Parametrarna är välkända. Tillgång och efterfrågan och betalningsförmåga. Kulturellt och socialt kapital. Karl Marx och Ayn Rand.

Den tysta revolutionen

3d-skrivarna skapade förutsättningarna för den stora förändring av samhället som kom att kallas "den tysta revolutionen". När de först introducerades på konsumentmarknaden var de klumpiga, primitiva apparater. De kunde knappt skriva ut småprylar och ofta bara i olika sorters plast. Tekniken förbättrades och blev ett allt vanligare inslag i vardagen trots skarpa protester och aktiv lobbyverksamhet från olika företag och intressegrupper för upphovsrättsinnehavare. År 2089 introducerades den första modell som klarade av att skriva ut mat.

I takt med att fler och fler hushåll fick en flexibel 3d-skrivare minskade behovet av företag som tillverkade produkter. Varför köpa en T-shirt tillverkad av en tolvåring i Bangladesh när det går lika bra att skriva ut en hemma och priset nästan är detsamma? Stora delar av tillverkningsindustrin gick över till att producera 3d-skrivare eller delar till dem. En del specialiserade sig på att själva ha stora 3d-skrivare för stora föremål som bilar och husdelar – så stora skrivare ville få ha stående hemma. Många andra företag gick under. Andra sadlade om till att sälja tjänster.

Det fanns fortfarande företag med makt. En 3d-skrivare kunde producera det mesta som

behövdes i vardagen, men för att skrivaren skulle kunna fungera behövdes tre saker: energi, råmaterial och digitala ritningar av det som skulle skrivas ut. Privatpersoner kunde ha egna vindkraftverk, samla sitt eget råmaterial och hålla sig till egendesignade eller gratisritningar från nätet, men de flesta upplevde det som betydligt säkrare och enklare att nyttja företagets tjänster.

Även denna balans utmanades dock bara ett par år senare, när det brittiska företaget NeuroFutures Incorporated lanserade en begränsad AI som kunde hjälpa användare att designa snart sagt vadsomhelst. Liknande mjukvaror hade funnits på marknaden tidigare, men aldrig såpass användarvänliga och aldrig såpass billiga. NFI blev världsledande över en natt.

Mjukvaran efterhärmdes naturligtvis av andra företag och snart fanns en uppsjö av designermjukvaror tillgängliga. Efterfrågan av professionella designers minskade till nästan ingenting.

Energibolagens död

Energibehovet löstes snart. Forskare anställda hos energiföretaget Commonwealth Future Energy lyckades år 2106 skapa en stabil reaktor som nyttjade kallfusion. Företaget fick omedelbart ett enormt marknadsövertag i och med att de kunde leverera el billigare och med större vinstmarginal än någon annan.

Det tog de övriga energibolagen några år att komma ikapp med sina egna reaktorer, men med tiden förlorade CFE sitt övertag. Ritningar på en kallfusionsreaktor blev snart tillgängliga även för gemene man. En av de stora fördelarna med kallfusionen är att det inte finns någon risk för härdsmälta. Detta ledde till att många entusiaster kunde experimentera hemma relativt riskfritt. Energibolagens makt och inflytande minskade. Inom ett decennium blev det omöjligt att ta betalt för elektricitet då vem som helst kunde producera mer än nog för egna behov.

Samhällsomvandling

I takt med de tekniska landvinningarna och företagens krympande makt minskade också skillnaden mellan underklass och medelklass. Det fanns fortfarande en liten elit i toppen men i övrigt hade de flesta ungefär samma förutsättningar och möjligheter. Eliten var också den på väg bort i takt med att kapitalismen sakta men säkert avvecklade sig själv.

På varje steg i utvecklingen mot det utopiska samhället såg utvecklingen likartad ut. Företag skaffade sig kortsiktig makt och glada aktieägare genom att erbjuda folk att slippa vara beroende av andra företag. Det fanns hela tiden innovatörer som låg steget före. Utan att riktigt reflektera över det avvecklade de det samhälle som skapat dem. När alla fick tillgång till allt kunde vem som helst vara kreativ. Alla hade förutsättningarna att hjälpa till att förbättra samhället.

Detta ledde till ett samhälle fritt från krig och orättvisor, nästan fritt från giriga företag, där ingen behövde svälta eller förnekas sjukvård. Inga tiggare satt på gatorna, inga kåkstäder växte i storstädernas utkanter, ingen tvingades sälja sin kropp för att överleva. Världsomspännande nätverk gjorde det möjligt för vilka människor som helst att

kommunicera och dela kunskaper – även om en betydande del av kommunikationen fortfarande bestod av pornografi och bilder på söta djur.

I en värld där inget saknas någon – där ingen är beroende av att kämpa eller slava för brödfödan – finns få konflikter. Kapitalismen hade avvecklats till förmån för ett klasslöst samhälle där både materiella resurser och god utbildning fanns tillgängliga för alla. Det enda arbete en genomsnittlig människa behövde utföra var att leta rätt på material som kunde återvinnas och användas som material i hushållets 3d-skrivare. Återvinningsmaskinerna var mycket effektiva och arbetet tog sällan mer än ett par timmar i veckan.

Detta ledde också till en markant minskning av fundamentalistiskt religiösa grupperingar. När mängden bastrygghet ökade och resurser fördelades jämnt över planeten blev det mycket svårare för både dem och andra extremistiska grupperingar att rekrytera nya medlemmar. En världsomspännande bekväm medelklass har mycket litet intresse i revolutionära förändringar.

Miljöförbättringar

Genom den tysta revolutionen löste sig också de flesta miljöproblem. Mängden transporter av varor minskade till nästan noll. Kallfusionen var betydligt mindre riskabel och krävde mindre miljöfarlig gruvdrift än de traditionella kärnkraftverken som sedan länge konkurrerat ut fossila bränslen. Privatbilismen hade redan till större delen ersatts av välfungerande datorstyrd kollektivtrafik.

Naturen var visserligen tämjad och hanterlig, men den kunde samtidigt upplevas som orörd. Det fanns inte längre några kalhyggen, ozonlagret var återställt, olja och kol fasades bort som energikällor och överhuvudtaget återställdes större delen av planeten till preindustriell status.

I och med den matproducerande 3d-skrivaren slutade i princip alla att äta kött från levande djur, åtminstone i industriell skala. Det fanns fortfarande enstaka jaktentusiaster, köttkonässörer och andra som envisades med att döda djur smakade bättre än det som kom från 3d-skrivarna. Detta trots att många blindtester visat att i princip ingen människa var kapabel att känna någon faktisk skillnad.

Den nya världsordningen

Varje paradiset har sina ormar och alla var naturligtvis inte villiga att spela med i den utopiska samhällsordningen. För att hindra dem från att förstöra för sina medmänniskor konstruerades ett antal mäktiga artificiella intelligenser. De sattes att sköta den byråkrati som en gång nationerna stått för och den resursfördelning de och marknaden delat på – i den mån resurser behövde fördelas i en värld där alla hade tillgång till ett överflöd av både resurser och information. Nästan allt fysiskt arbete utfördes av robotar.

De artificiella intelligenserna arbetade mestadels med olika former av socialt ingenjörskap snarare än polisstatsförtryck. I enstaka fall krävdes mer aktiva och direkta metoder för att förhindra människor från att skada eller döda varandra. Då fanns en uppsjö av mer begränsade artificiella intelligenser som via robotkroppar skötte de traditionella uppgifterna

hos poliser, åklagare och domare.

Ofta tillsattes en jury bestående av vanliga människor. Intelligenserna hade funnit att denna sorts arrangemang upplevdes som mest rättvist och neutralt av människorna, även om de själva i nära 100% av fallen kunde förutsäga domsluten på förhand. Systemet fanns där för att människorna skulle uppleva att den värld de levde i var rättvis, jämlik och empatisk.

Företagen hade med tiden förvandlats till megaföretag. Deras funktion var vid det här laget mest administrativ. Nationerna var sedan länge upplösta och megaföretagen skötte befolkningsräkning, underhåll av viss infrastruktur och produktion av större och mer komplexa föremål.

Grönskan

År 2202 upptäckte en grupp forskare i Sydamerika flera nyligen övergivna byar, som var helt övervuxna av vad de beskrev som ett slags aggressivt snabbväxande kudzu. Samma forskare hade varit där bara året innan och hade då mötts av levande och stabila samhällen – och nu var det som att besöka gamla mayaruiner. Stenmurar och väggar hade vittrat sönder, betongbyggnader hade rasat samman. Ingenstans lyckades de hitta några spår efter de människor som bott där.

Kort efter att de återvänt till sina hem började samma växt sprida sig även där. Trots rigorösa protokoll för desinficering hade alltså frön eller pollen överlevt resan.

Infektionsåren

2203 var ett rekordår för pollen och sporer i luften. Många allergiker dog, andra stängde in sig i hermetiskt tillslutna hem. Den mystiska kudzuväxten spred sig. Givetvis bekämpades den med de medel som stod till buds: gift, eld och genetiskt manipulerade bakterier. Det räckte inte. Dessutom upptäcktes snart att växten utvecklades extremt snabbt och dessutom uniformt. Om växten på en plats utsattes för ett visst gift så fungerade det. En gång. Nästa generation var i stort sett immun – och märkligt nog verkade mutationen som gav immunitet dyka upp även hos exemplar av växten på andra platser.

Växten spred sig aggressivt och förändrades snabbt beroende på vilka hot den ställdes inför. På något sätt delade de enskilda exemplaren också information med varandra och modifierade sin egen arvs massa. Framför allt de senare egenskaperna förnekades länge av mer konservativa biologer. De överbevisades till slut när ett asiatiskt forskningsteam lett av doktor Xiaotong Shung i januari 2214 visade att växten kommunicerade via radiovågor.

Snabbt började de styrkor som bekämpade Grönskan, som den kommit att kallas, att använda sig av radiostörsändare. På så vis kunde de enskilda växterna inte kommunicera med varandra. Under hela första halvan av 2214 drevs Grönskan tillbaka och tappade mark. Men sedan hände något – störsändarna räckte inte längre till. Istället började människans egen radiokommunikation att krångla. Ett oidentifierbart brus fyllde etern. Till en början påverkades bara enskilda enheter i områden där Grönskan var stark, men inom loppet av några år ökade bruset i styrka till den grad att radiosignaler inte gick att använda

överhuvudtaget.

Det digitala hotet

Parallellt med att Grönskan växte till ett reellt problem i den fysiska världen började ett datorvirus härja i de globala nätverken. Viruset var enormt komplext och varje försök de artificiella intelligenserna gjorde att utrota det visade sig bara fungera tillfälligt. Datorer över hela världen slogs ut eller började styras av någon okänd makt.

I oktober år 2216 lyckades viruset infiltrera Orion, den artificiella intelligens som administrerade vad som tidigare kallats USA. Inom loppet av tre dagar lyckades den döda över sexton miljoner människor genom att krascha flygplan, sabotera sjukvårdsutrustning och få robotar att gå bärsärk. Turligt nog hade i princip hela den amerikanska kärnvapenarsenalen demonterats sedan länge. Annars hade det kunnat gå ännu värre.

Det var i samband med denna "Svarta oktober" som de resterande artificiella intelligenserna i världen kopplades ur och lades i malpåse i väntan på ett sätt att stoppa viruset. Den administrativa makten överfördes istället till megaföretagen. En tillfällig lösning hette det då.

Samtidigt pågick en global jakt efter den som skapat viruset. Jakten hindrades ofta av att de opålitliga radiovågorna förhindrade kommunikationen över längre avstånd. En efter en av kommunikationssatelliterna slocknade. Antingen störde Grönskan ut dem eller så togs de över av viruset.

I april 2217 visade forskargrupp i Bern att det fanns likheter mellan Grönskans brus och delar av virusets signatur. Det avfärdades av många som rena fantasier men det blev allt tydligare att viruset och Grönskan hörde ihop. Apparater som saknade trådlös uppkoppling via radiosignaler och som isolerades från infekterade maskiner gå fria från infektion. Genom att stänga av de trådlösa nätverken kunde mänskligheten få tillbaks makten över datorer och andra tekniska system. De kunde återigen användas i kampen mot huvudfienden: Grönskan.

Parasitisk utveckling

Samtidigt utvecklades Grönskan ytterligare. Redan år 2208 hittade forskare flera djur som tycktes angripna av en mystisk infektion. Den var inte helt olik cordyceps, en svamptyp som infekterar djur och insekter och tar över deras nervsystem. Framför allt påverkades nämligen djurens hjärnor. De började att agera extremt underligt. En del av dem verkade helt enkelt ha slutat andas. Andra svalt ihjäl efter att uppenbarligen ha glömt bort att de behövde äta. I några fall hade de inre organen helt enkelt slutat fungera av okänd anledning eller börjat förgifta varandra.

Med tiden har forskarna förstått att detta var Grönskans första försök att lära sig styra andra varelser. Den hade redan lyckats infektera och korspollinera många andra sorters växter och nu lärde den sig hur djur fungerade.

Exilen och korporationskrigen

Arkologierna fanns redan där när Grönskan tog över världen. De var tänkta som det yttersta

uttrycket för vår rationella, harmoniska civilisation. Effektiviserade, hypermoderna system för strömförsörjning och minimerade transporter med i princip obefintlig miljöpåverkan. Samtidigt, var det tänkt, låg de tillräckligt nära naturen för att vem som helst skulle kunna ta sig dit om de ville.

I den södra delen av den Skandinaviska halvön skulle fyra arkologier byggas bredvid varandra. Där skulle hela landets befolkning kunna bo bekvämt. Som helhet kallades arkerna Folkhem. Den första av dem att färdigställas döptes – föga fantasieggande – till Hus ett. Hus två påbörjades men färdigställdes aldrig.

När Grönskan gick från att vara en intressant vetenskaplig kuriositet till ett reellt hot började allt större del av världens befolkning söka sig mot arkologiernas trygga väggar. I det som skulle ha blivit Folkhem blev det snart ett enormt tryck när miljontals människor från hela Skandinavien sökte sig dit.

Arkologierna på den europeiska kontinenten var ännu mindre förberedda och snart instiftades hårda regler för vilka som fick komma in. De gamla, de sjuka och de svaga nekades inträde och sökte sig istället till det som kallades den "Skandinaviska drömmen". Folkhem och Hus ett blev en symbol för trygghet och säkerhet för många.

Korporationskrigen

De megaföretag som var som starkast i och kring Folkhem pressades hårt av de folkmassor som ville in. Snart uppstod konflikter när varje megakorp försökte ge företräde åt sina egna anställda. Konflikterna eskalerade och snart låg fokus inte längre på bekämpning av Grönskan utan i första hand utan på kampen om de allt knappare resurserna i och kring Folkhem.

Korporationskrigen pågick mellan 2218 och 2223 och slukade enorma mängder människoliv och resurser när företagen blev alltmer desperata. De rekryterade bland de desperata massorna, som utlovades platser innanför Folkhems skyddande väggar i utbyte mot att de kämpade för sin korporation.

Utifrån vad som kunnat uttydas från de sporadiska kommunikationerna från andra delar av världen utspelade sig liknande scenarier överallt. Tre av de amerikanska arkologierna försvann i vätebombsexplosioner. Någon av de korporationer som kämpade om herraväldet förintade hellre arkologin än lät den falla i sina fienders händer.

Koalitionen

Kommunikationerna försämrades hela tiden och innan kriget tog slut hade Folkhems invånare helt tappat kontakten med omvärlden. I samband med det dök en ny aktör upp på scenen: Koalitionen. Den började som en utbrytargrupp bestående av anställda från bland annat Omni och Sigmatech och dess uttalade mål var att få ett slut på de uppenbart självdestruktiva stridigheterna. Genom skicklig diplomati – och antagligen en hel del skumraskaffärer – lyckades de få till samarbetsavtal mellan de flesta korporationer som var inblandade i konflikten.

Avtalen reglerade bland annat hur många individer varje megaföretag fick släppa in i

Folkhem och varje megaföretag som gick med i Koalitionen fick kontrollen över en egen del av arkologin – en egen *sektor*. De fick också representation i Koalitionens centrala råd.

Alla sektorer upptogs inte av megakorporationer. En del var helt urblåsta efter krigen, andra var infekterade av Grönskan. Hårda gränser sattes upp mellan sektorerna och kapade alla nätverk.

Hus Två hade mer eller mindre raserats under stridigheterna och beslutet togs att fokusera på att försöka reparera och skydda Hus ett. Arkologin var allt som återstod av Folkhem och som för att understryka hur död den gamla utopin var döptes den om till Stad ett. De infekterade sektorerna rensades och Grönskan pressades ut, en meter i taget. De urblåsta sektorerna förseglades i brist på resurser att göra dem beboeliga och säkra igen.

På julafton år 2224 stängs portarna till Stad ett. Utopin är död. Utanför murarna härskar Grönskan. Innanför dem styr megakorporationerna som sitter i sina sektorer och smider planer. Koalitionen lyckas nätt och jämnt hindra megaföretagen från att återgå till öppen krigföring och de flesta förstår att det bara är en tidsfråga innan Grönskan tar sig in igen om den inte redan gjort det.

Energibrist är återigen ett problem och genom denna brist har en ny valuta uppstått. Den är givetvis inte fördelad demokratiskt, utan styrs av de som kontrollerar alla andra resurser: företagen och deras ledningar. Grundläggande medicinsk akutsjukvård finns tillgänglig gratis men allt annat kostar pengar i form av energikrediter, E-kred. Alla har visserligen tak över huvudet och tillgång till näringsslem som tillgodoser kroppens behov av vitaminer och annat men många har inte mer än så.

Välkommen till framtiden.